

K tíži jezdcově počítá se též sedláni, bič a pokryvka; však podkovy nepočítají se do váhy.

§. 31. Každý jezdec musí po běžení závodním na svém koni skrze sloupce vítězové k váze jeti, aby byl po druhé odvážen.

§. 32. Nemohliby jezdec pro nějakou nehodu k váze jeti, jest dovoleno, že se tam může dáti zanésti nebo dovésti.

§. 33. Kůň, jehož jezdec kromě případnosti, dotčené v §. 32, dříve ssedne, nebo při vážení po závodu jest lehčejší nalezen, než dle vážení prvního vážení má, jest distancován a nemá tedy práva k ceně, ač vyhralliby kterou.

§. 34. V hodinu ustanovenou může komisař, jemuž uloženo jest, aby o odjetí péči měl, dáti znamení, aby se odjelo, aniž mu čekati jest na ty, kdož ještě scházejí; čtvrt hodiny po té době musí se k žádosti každého majitele koní o závod běžících dopustiti, aby běžení počalo.

§. 35. Komisař odjezd řídicí může koně tak daleko před sloupce, odkud běžení počne, dáti postaviti, jak se mu vidí příhodno býti. Nikomu není dovoleno odjeti, pokud komisař k tomu ustanovený aneb ten, koho on k tomu zřídí, nedá znamení.

§. 36. Spadneli v běhu jezdec s koně a jedeli on nebo osoba jiná, majíc dostatečnou tíži, na tom koni dále, vřadí se kůň rovně tak, jakoby se nehoda tato nebyla přihodila, a však jen tehda, když jezdec druhý odjel z toho místa, kde první byl s koně spadl.

§. 37. Koně, ješto se při rovné dráze z rovné linie vyhnuli, a do ní se opět navrátili, nebo při dráze křivé na vnitřní straně se vyhnuli, a po vnitřní straně minuli tyč nebo znamení, jimž se záhyb vytýká, nevrátivše se k místu, kde byli z dráhy vystoupili, mají se pokládati za distancovány.

§. 38. Pakliby kůň, který první nebo druhý k cíli doběhl, a tím práva k ceně nabyt, minuv sloupce vítězové uběhl a z očí hodnověrných svědků zmizel, nemůže majitel jeho výhry žádati a pokládá se, že kůň jest distancovaný.

§. 39. Jestližeby některý jezdec pokud se o závod běží, jiného jezdce křížováním, přitíštěním se nebo úmyslným bitím v jeti zdržoval nebo jemu překážel, pozbudef majitel koně práva, žádati výhry netoliko v příčině toho koně, něbrž i všech ostatních koní jemu zcela nebo z částí náležejících a v tomto závodu účastenství majících.

§. 40. Všelike stížnosti za příčinou vyhnutí se z dráhy, (§. 37), křížování, přitíštění se a bití (§. 39), má jezdec koně, jemuž v běhu bylo překáženo, nebo některý majitel aneb trenér, jehož se tyče, na některého komisaře vznésti, a to